

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 30 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie – Polska) – AR i in./PK i in.

[Sprawa C-618/21 ⁽¹⁾, AR i in. (Bezpośrednie roszczenie wobec ubezpieczyciela)]

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych – Dyrektywa 2009/103/WE – Artykuł 3 – Obowiązek ubezpieczenia pojazdów – Artykuł 18 – Bezpośrednie roszczenie – Zakres – Ustalenie kwoty odszkodowania – Koszty hipotetyczne – Możliwość uzależnienia wypłaty odszkodowania od spełnienia określonych warunków – Sprzedaż pojazdu]

(2023/C 179/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Strony w postępowaniach głównych

Strony powodowe: AR, BF, ZN, NK sp. z o.o. s.k., KP, RD sp. z o.o.

Strony pozwane: PK S.A., CR, SI S.A., MB S.A., PK S.A., SI S.A., EZ S.A.

Sentencja

Artykuł 18 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności w związku z art. 3 tej dyrektywy

należy interpretować w ten sposób, że:

- nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które w odniesieniu do bezpośredniego roszczenia osoby, której pojazd został uszkodzony w wyniku wypadku drogowego, wobec ubezpieczyciela osoby odpowiedzialnej za szkodę przewiduje, że jedynym sposobem uzyskania naprawienia szkody od tego ubezpieczyciela jest wypłata odszkodowania pieniężnego;
- stoi on na przeszkodzie zasadom obliczania tego odszkodowania oraz warunkom jego wypłaty w zakresie, w jakim skutkowałyby one – w ramach bezpośredniego roszczenia dochodzonego na podstawie tego art. 18 – wyłączeniem lub ograniczeniem wynikającego z owego art. 3, spoczywającego na ubezpieczycielu obowiązku pokrycia w pełni odszkodowania, jakie osoba odpowiedzialna za szkodę powinna zapewnić poszkodowanemu z tytułu poniesionej przez tego ostatniego szkody.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 28.2.2022.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 30 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rayonen sad – Bułgaria) – Postępowanie wszczęte przez M. Ya.M.

[Sprawa C-651/21 ⁽¹⁾, M. Ya. M. (Odrzucenie spadku przez współspadkobiercę)]

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Przepisy dotyczące prawa spadkowego – Rozporządzenie (UE) nr 650/2012 – Artykuł 13 – Oświadczenie o odrzuceniu spadku przez spadkobiercę złożone przed sądem państwa członkowskiego miejsca jego zwykłego pobytu – Późniejsze zarejestrowanie, na wniosek innego spadkobiercy, tego oświadczenia w rejestrze innego państwa członkowskiego]

(2023/C 179/08)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rayonen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M. Ya. M.

Sentencja

Artykuł 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie temu, aby w sytuacji, gdy spadkobierca zarejestrował przed sądem państwa członkowskiego swojego miejsca zwykłego pobytu oświadczenie o przyjęciu lub odrzuceniu spadku po spadkodawcy, który w chwili śmierci miał miejsce zwykłego pobytu w innym państwie członkowskim, inny spadkobierca mógł wystąpić o późniejsze zarejestrowanie tego oświadczenia we właściwym sądzie w tym ostatnim państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 30 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Green Network SpA/SF, YB, Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

[Sprawa C-5/22 (¹), Green Network (Nakaz zwrotu kosztów)]

[Odesłanie prejudycjalne – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Dyrektywa 2009/72/WE – Artykuł 37 – Załącznik I – Obowiązki i uprawnienia krajowego organu regulacyjnego – Ochrona konsumentów – Koszty administracyjne związane z zarządzaniem – Uprawnienie krajowego organu regulacyjnego do nakazania zwrotu kwot zapłaconych przez odbiorców końcowych na podstawie warunków umowy, w odniesieniu do których organ ten nałożył karę]

(2023/C 179/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Green Network SpA

Strona przeciwna: SF, YB, Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Sentencja

Artykuł 37 ust. 1 ust. lit. i) i n) oraz art. 37 ust. 4 lit. d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE, a także załącznik I do dyrektywy 2009/72

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie przyznało krajowemu organowi regulacyjnemu uprawnienie do nakazania przedsiębiorstwom energetycznym zwrotu na rzecz ich odbiorców końcowych kwoty odpowiadającej wynagrodzeniu zapłaconemu przez nich jako „koszty administracyjne” na podstawie warunku umowy uznanego przez ten organ za niezgodny z prawem, również w sytuacji, w której ten nakaz zwrotu nie jest oparty na względach związanych z jakością danej usługi świadczonej przez te przedsiębiorstwa, lecz na naruszeniu wymogów w zakresie przejrzystości cen.

(¹) Dz.U. C 128 z 21.3.2022.